

KRISTUS V SOBOTĚ

W.W. PRESCOTT

Vrchol v čase

Originální název: "Christ and the Sabbath" Napsal

W.W. Prescott

Přeformátoval a zkrátil: Přepočal a upravil Sean

Sutton

Vytiskla služebnost ***Father of Love Fellowship***

Původně vyšlo v roce 1893.

Přeformátováno, zkráceno a přetištěno

v červenci 2023.

Další informace nebo bezplatné studium Bible na toto a

mnoho dalších témat

získejte na adrese:

FATHER

O F L O V E

---

fatheroflove.info

Úvod	4
Ježíš před Ježíšem	5
U hořícího keře	5
Na vrcholu Sínaje	6
Jako vůdce Hospodinova vojska.	7
Co dělá něco svatým ?...	8
U hořícího keře	8
Na poušti	8
Na Sínaji	9
V čase	9
Požehnaný čas	11
Proč Bůh něčemu žehná ?	11
Duchovní odpočinek	12
Dvojitá porce	15
Znamení posvěcení	16
Zvláštní požehnání: Příjemné, nebo zatěžující?	16
Kdo jsou praví křesťané?	18
Příloha A: Biblická fakta o sobotě a neděli	20
40 biblických faktů o prvním dni v týdnu	26
Příloha B: Doporučená literatura	29
Další knihy jsou k dispozici na na stránkách .	30

Úvod

Tato brožura vychází z díla W. W. Prescottta "Kristus a sobota", které vyšlo v roce 1893. Bylo to ve stejném roce, kdy jeho spolubratr kazatel A.T. Jones učil nový revoluční pohled na biblickou sobotu. Příklad o sobotě je dnes mnohými považováno za nezávazné nebo pro moderního křesťana nepodstatné. Domnívají se, že šlo o zákon svévolně uložený pouze Židům, protože přece naším sobotním odpočinkem je dnes Kristus. A. T. Jones a W. W. Prescottt však představili nový způsob uvažování o čtvrtém příkázání. Ten vysvětluje, *proč* vůbec bylo příkázáním. Texty Písma uvedené v této malé knize ukazují, že toto příkázání o Sobotě (Šabatu) není svévolným předpisem pro Izrael, ale skutečně prostředkem, kterým Bůh vylévá *zvláštní požehnání* na svou nevěstu! Jak uvidíme, Kristus je skutečně naším sobotním odpočinkem - a toto duchovní občerstvení nám dává v určený čas.

KOMENTÁŘ:

Sestavovatel Prescotttova původního díla vybral několik částí, aby vytvořil to, co držíte v rukou. Pro snazší pochopení však změnil pořadí jednotlivých částí. Doplnil také dva texty z Písma spolu s odstavcem z Prescotttova kázání z roku 1893, o němž se domnívá, že se do tohoto svazku dobře hodí. Změnil pouze celkové formátování a řádkování, aby se text lépe četl.

Dříve, než začnete číst: „*Když však přijde On, Duch Pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť bude mluvit ze sebe, ale bude mluvit to, co uslyší;*“ **Jan 16:13.**

Ježíš před Ježíšem

U hořícího keře

Než se Ježíš Kristus stal tělem a přebýval mezi námi, objevil se na zemi. Jeden příklad je zaznamenán v **Ex 3:2-4**:

I ukázal se mu Hospodinův anděl v ohnivém plameni zprostřed keře..Mojžíš si řekl: Odbočím a prohlédnu si ten veliký úkaz, proč ten keř neshoří.Když Hospodin viděl, že odbočil, aby se podíval, zavolal na něho Bůh z prostřed keře “ Mojžíši, Mojžíši! Ten odpovéděl“ Tady jsem.”

Dva nebo tři úryvky z Písma v této souvislosti ukazují, že Ježíš Kristus se zjevil v hořícím keři. Jeden najdeme ve **Skutcích 7:35**:

Toho Mojžíše, kterého zavrhli,když řekli: "Kdo tě nad námi ustanovil vládcem a soudcem?" toho, Bůh poslal jako vůdce a vysvoboditele prostřednictvím anděla, který se mu zjevil v tom keři.

Kdo byl od začátku až do konce s Izraelci jako jejich vůdce, síla a pomocník?

... a všichni pili týž duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a tou skálou byl Kristus. 1Kor 10:4.

V 9. verši téže kapitoly:

ani nepokoušejme Krista, jako někteří z nich pokoušeli, a hynuli od hadího ušknutí;

Čí rukou tedy Hospodin vysvobodil Izraelity, kdo to byl? Náš Pán Ježíš Kristus. **Ježíš Kristus se Mojžíšovi zjevil ve své božské přirozenosti v hořícím keři.** Oheň byl jen projevem jeho slávy:

Hospodinova sláva vypadala před očima synů Izraele jako stravující oheň na vrcholu hory. Ex 24:17.

Když se tedy Ježíš Kristus zjevil u hořícího keře ve své božské přirozenosti, zjevil se jako planoucí oheň.

Na vrcholu Sínaje

Kristus se znovu zjevil **na Sínaji**. Velmi známý záznam o tom máme v **Exodu 19 a 20**:

Celá hora Sínaj byla v dýmu, protože Hospodin na ni sestoupil v ohni.

Ježíš Kristus ve svém božství sestoupil na horu Sínaj a svým hlasem vyhlásil lidem Desatero. Pro toto tvrzení máme jasné důkazy:

*To je ten Mojžíš, který řekl synům Izraele: , Bůh vám z vašich bratrů vzbudil proroka, tak jako mne. Toho poslouvejte. ‘
To je ten, který byl ve shromáždění v pustině prostředníkem mezi andělem, který k němu mluvil na hoře Sínaj, a našimi otci. **Skutky 7:37,38***

V **Iz 63:9** jsou tato slova:

V každém jejich soužení měl soužení i on. Anděl jeho přítomnosti je zachraňoval.

V této souvislosti si přečtete **Exodus 23:20.21**:

Hle, posílám před tebou anděla, aby tě střežil na cestě a přivedl tě na místo, které jsem připravil. Dávejte si na něj pozor a poslouvejte ho, ... protože mé jméno je v něm.

Spojte to s **Jer 23:6**:

Toto bude jeho jméno, kterým ho budou nazývat: Hospodin je naše spravedlnost.

Tyto úryvky Písma dohromady ukazují i bez zvláštního výkladu či vysvětlení, že **anděl Hospodinovy přítomnosti (tváře), který šel s nimi, který mluvil s Mojžíšem na Sínaji, byl náš Pán Ježíš Kristus, a když**

Bůh řekl "všechna tato slova", byl slyšet Kristův hlas.

Jako vůdce Hospodinova vojska.

Když Mojžíš zemřel, ustanovili Jozua vůdcem Izraelitů. Překročili Jordán a před nimi je ohrazeno město Jericho.

*I stalo se, když byl Jozue u Jericha, že pozvedl své oči, rozhlédl se a hle, naproti němu stojí muž a v ruce má tasený meč. Jozue šel k němu a zeptal se ho: Jsi s námi, nebo s našimi protivníky? On odpověděl: "Já jsem tvůj nepřítel: " On řekl: Ne. Jsem přece velitel Hospodinova zástupu. Právě jsem přišel." **Joz 5:13,14.***

Vůdce Hospodinova vojska byl ten, kdo se zjevil Jozuovi, a kdo to byl?

*A uviděl jsem otevřené nebe, a hle, bílý kůň, a ten, kdo na něm seděl, se jmenoval Věrný a Pravý; spravedlivě soudí a bojuje. Jeho oči byly jako plamen ohně a na hlavě měl mnoho diadémů; má napsané jméno, které nezná nikdo než on sám. Je oblečen do pláště zbroceného krví a jeho jméno je Slovo Boží. **A vojska, která jsou v nebi, jela za ním na bílých koních, oblečená do bělostného čistého kmentu.**
Zj 19:11-14.*

*Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. ...**A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.... Jan 1:1,2,14.***

Kdo byl vůdcem nebeských vojsk, vůdcem Hospodinova vojska? Byl to ten, kterého nazývají Slovo Boží, tedy Ježíš Kristus.

Od chvíle, kdy na svět přišel hřích, se Bůh nikdy neukázal světu ve své vlastní osobě, ale vždy v osobě svého Syna. To bylo součástí plánu spásy. Kristus " sám sebe zmařil," **Fil 2:7**, aby se mohl zjevit Otec, a tak " *Neboť Bůh byl v Kristu, když smiřoval svět se sebou* " **2Kor 5:19.**

Ježíš Kristus je zjevením Boha světu. Vše, co víme o Bohu, se o něm dozvídáme v Ježíši Kristu.

O Kristu se mluví jako o Božím slově, to znamená, že je zjevením Boží mysli světu.

Co dělá něco svatým ?...

U hořícího keře

Podívejte se znovu na Mojžíšovu zkušenost u hořícího keře. Když na něj Hospodin zavolal, řekl:

*Nepřibližuj se sem! Zuj si z nohou sandály, protože **místo, na kterém stojíš, je půda svatá. Exodus 3:5***

Den předtím nebyla půda kolem toho keře nijak zvlášť posvátná. Je pravda, že Bůh je všude. A v tomto obecném smyslu je pravda, že vše, co patří Bohu, je svaté. Ale tato konkrétní část země nebyla den před událostí o nic svatější než jakákoli jiná část. Jakmile se tam však objevil Kristus - jak jsme již viděli, byl tam u hořícího **keře -, stalo se toto místo svatým díky jeho přítomnosti.**

Na poušti

Další událost, na kterou jsme upozornili, je v **Joz 5**. Když se vůdce Hospodinova vojska zjevil Jozuovi, řekl:

*Zuj si z nohou sandály, **neboť místo, na němž stojíš, je svaté. Joz 5:15.***

Zdá se, že to bylo místo, kam se Jozue chodil tajně modlit. A je více než pravděpodobné, že toto místo navštívil již dříve a tehdy žádné takové slovo nedostal. Zde však byl osobně přítomen Kníže Hospodinova vojska: byl tam sám Kristus. **Kristova přítomnost toto místo posvětila** a Jozue dostal příkaz, aby se vyzul, neboť to byla svatá či posvátná půda. **Hora**

Proměnění byla nazývána svatou, protože se tam Kristus zjevil ve své božské přirozenosti.

Na Sínaji

Názornou ukázkou toho je doba, kdy Kristus na Sínaji vyhlásil Zákon. Kolem hory byly vyznačeny hranice a lidé je nesměli překročit. Hora se nijak zvlášť nelišila od ostatních v okolí, ale když na ni osobně sestoupil sám Pán Ježíš Kristus, Stvořitel a Vykupitel, a svým vlastním hlasem znovu vyhlásil světu Boží zákon, **jeho přítomnost ji posvětila**. Hora byla ohraničena liniemi, které ji oddělovaly od ostatních částí okolní země. Tato konkrétní část se nijak zvlášť nelišila od okolních částí, kromě toho, že na tuto konkrétní horu sestoupil osobně sám Ježíš Kristus a jeho přítomnost ji posvětila. Pokud někdo překročil hranici a vstoupil na horu posvěcenou Kristovou přítomností, znamenalo to pro něj jistou smrt. Zde byla oddělená část země, zcela samostatná a odlišná od přilehlé země. Lidé ji mohli obcházet jako obvykle, ale když se dostali k této hranici, museli se zastavit. Svým způsobem to byla Boží země. Překročit tuto hranici znamenalo vstoupit na svatou půdu.

V čase

Rekl jim: " Odpověděl jim: To je to, co promluvil Hospodin: Zítرا bude odpočinutí — svatá sobota Hospodinova. Ex 16:23.

Stejně jako Kristova přítomnost posvětila zemi u hořícího keře, při setkání s Jozuem a na hoře Sínaj, tak **Kristova přítomnost, která ustanovuje sedmý den jako den odpočinku, činí z něj sobotu, duchovní odpočinek, posvěcuje tento den**. A stejně jako ve všech těchto ostatních případech byla posvěcena určitá část země, bylo posvěceno i určité časové období. Izraelci se mohli věnovat svým záležitostem, mohli se pohybovat po této hranici jako obvykle, ten, kdo se k takto označené hoře choval stejně jako k ostatním částem okolní země, za to zaplatil životem.

Dnes však přítomnost Ježíše Krista posvětila určitý časový úsek, sedmý den, sobotu, a tak to říká Písmo:

Jestliže odvrátíš svou nohu od pošlapávání soboty, od konání svých zálib v můj svatý den, ... Izajáš 58:13.

Je však pravda, že člověk si může počínat jako obvykle, šest dní v týdnu se může věnovat svým obvyklým záležitostem, ale když se dostane na hranici, která vymezuje čas, jenž Kristus posvětil svou přítomností v něm, pokud tuto hranici vědomě překročí a zachází s tímto časem jako s jakýmkoli jiným, činí tak s rizikem vlastního života. Je sice pravda, že " *Když není rozsudek nad zlým činem vykonán rychle, srdce lidských synů se díky tomu nadme, takže páchají zlo.*" **Kaz 8:11**, ale to nijak nesnižuje sílu tohoto závěru. Pán vyjádřil svůj postoj k této věci a

"... každému dal podle jeho cest, podle ovoce jeho činů." **Jer 17:10.**

Je to Kristova přítomnost, která posvěcuje a byla specificky vložena do určitého časového období. Byla vymezena, oddělena a odlišena od ostatních. Když se Izraelité blížili k hranici Sínaje, věděli to. Bůh je nenechal v nevědomosti o hraniční čáře mezi všedním a posvátným. A nenechal v ní ani nás. Ustanovil prostředek, podle kterého můžeme poznat, kdy se dostáváme do časového úseku, který posvětil svou přítomností v něm a požehnáním, které na něj vložil. **Ale stejně jako Kristova přítomnost na Sínaji posvětila onu horu a sobotu, posvěcuje i jednotlivce.** Sobota byla zamýšlena jako stálá připomínka Božího díla vykoupění skrze Krista. Bez svatosti nikdo Pána nespátí. Bylo nám přikázáno: "***Bud'te svatí, neboť já jsem svatý!***" **1 Pt 1:16.** Sami sebe však posvětit nemůžeme. Existuje jedna věc, která vždy posvěcuje, a tou je přítomnost Ježíše Krista. Když Kristus vírou přebývá v našem srdci, jsme posvěceni jeho přítomností, a to je požehnání, že můžeme zachovávat sobotu. To je křesťanská zkušenost, křesťanský život. **Když Kristus vírou přebývá v našich srdcích, posvěcuje věřícího svou přítomností.**

Požehnaný čas

Proč Bůh něčemu žehná ?

*V šesti dnech totiž Hospodin učinil nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, ale **sedmého dne** odpočinul.*

*Proto **Hospodin požehnal sobotní den** a posvětil ho. **Exodus 20:11 B21***

Požehnání bylo uděleno sedmého dne. Jaký je účel Božího požehnání?

*Vám nejprve vzbudil svého Bůh především vzkřísil svého Syna a poslal ho, aby vám žehnal, aby se každý odvrátil od svých nepravostí. **1 Sk 3:26 COL.***

Boží požehnání není uděleno člověku proto, že je dobrý, ale proto, aby ho učinilo dobrým. Má ho odvrátit od jeho nepravostí. **Sobota je určena právě k tomu**, protože je připomínkou Boží moci v Kristu - a právě ona zachraňuje od hříchu. Požehnání soboty je tedy požehnáním odvrácení od našich nepravostí, když si připomínáme velkou Boží moc v Ježíši Kristu, která nás zachraňuje od hříchu. **Sobotní požehnání je totiž požehnáním posvěcení.** Může někdo skutečně zachovávat sobotu našeho Pána Ježíše Krista, pokud se neobráť? Nemůže. Sobotu může zachovávat pouze obrácený člověk, protože je to požehnání obrácení, vykupitelské moci, posvěcení, a sobotu našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista může zachovávat pouze člověk, v němž působí stvořitelská moc. Sobota se tak pro něj stává znamením, památkou velké Boží moci, která v něm působí, aby ho odvrátila od jeho nepravostí; znamením velké Boží moci působící skrze Ježíše Krista, aby ho zachránila od hříchu. A tak je jasné, že žádný neobrácený člověk nemůže zachovávat sobotu.

Kromě toho Hospodin požehnal a posvětil sedmý den. V **Gn 2:2** čteme o Abramovi: "A učiním tě velkým národem, požehnám tě a tvé jméno učiním velkým, a *bud'* požehnáním!" **Boží požehnání udělené nějaké osobě nebo věci znamená, že se tato osoba nebo věc stane požehnáním pro někoho jiného.** Když tedy Bůh požehnal sedmý den, chtěl, aby byl požehnáním pro ostatní. Kamkoli Abram přišel, byl požehnáním pro lidi, s nimiž se stýkal. Přesně stejným způsobem, kdykoli přijde sobota, je

požehnáním pro ty, kdo ji znají.

Pro ty, kdo Abrama znali, bylo toto poznání požehnáním: Bůh mu požehnal, aby se stal požehnáním pro ostatní. Ti, kdo znají sobotu požehnanou Bohem, se na tomto požehnání podílejí, protože Bůh ji učinil požehnáním tím, že na ni vložil své požehnání.

Duchovní odpočinek

Záměrem soboty je odpočinek, to je smysl tohoto výrazu. Když se podíváme na záznam v **Exodu 33**, zjistíme, že Mojžíš od Hospodina žádal, aby ho a lid nevyváděl z Egypta, pokud nepůjde s nimi. A tak Hospodin říká ve **14.** verši:

Já sám půjdu s vámi a dám vám odpočinití.

Kdo šel s Izraelci? "... a všichni pili týž duchovní nápoj pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a tou skálou byl Kristus" **1Kor 10:4**. Čí přítomnost jim tedy měla poskytnout odpočinití? Kristova. S tím souhlasí i slova samotného Krista u **Mat 11:28**:

Pojďte ke mně všichni, kteří těžce pracujete a jste přetíženi, a já vám dám odpočinek.

Nezáleží na tom, kdy to je, zda je to před prvním příchodem Krista, nebo po něm, Kristova přítomnost dává odpočinek, a to je přesně ten účel, proč se sobota slaví. **Zvláštním požehnáním tohoto dne je právě Kristova přítomnost v něm. Právě Kristova přítomnost činí sobotu dnem šabatu**, dnem odpočinku neboli duchovního odpočinku.

ON se vkládá se do tohoto dne: setkáváme se s ním v něm. Spojte si to s textem Písma, který se nachází ve **Skutcích 3:19,20**:

Učiňte tedy pokání a obraťte se, aby byly vymazány vaše hříchy, a přišly časy osvěžení od Pánovy tváře, a aby poslal určeného vám pošle Mesiáše, Ježíše.

On do toho dne vkládá svou přítomnost a osvěžuje nás, ne fyzicky, ale duchovně. Tak to má být - velké duchovní osvěžení. Přijdou časy osviežení. **Bůh pošle Ježíše Krista a pak nastane osvěžení z Pánovy přítomnosti. Ta doba je právě tady. Nyní je čas občerstvení. Nyní je čas pozdního deště.** Ten však nepřijde bez Krista. Přijde skrze Něj. On je ten, kdo obdržel zaslíbení od Otce. Všechna tato požehnání přicházejí skrze Něj. Nyní je čas jako nikdy předtím vyvýšit Krista, přijmout Ježíše Krista v jeho plnosti, a neexistuje žádné jiné ustanovení, které pro nás Bůh učinil a které by v každém ohledu tak zaměřovalo naši pozornost na Ježíše Krista jako sobota. Je to samotný záměr Krista Stvořitele - Ježíše Krista Vykupitele - Ježíše Krista Posvětitel. **Ježíš Kristus nás osvěžuje svou přítomností. To je záměr soboty.**¹

Je důležité, abychom si všimli, co se v tento den stalo. V **Gen 2:2**, což je první zmínka o sobotě, se píše: "*Sedmého dne Bůh dokončil s veškerým svým dílem, které konal*". Hned je zřejmé, že Stvořitel končin země, který nikdy nepřestává a nikdy neselhává, v onen sedmý den neodpočíval proto, že by byl unaven tvořením. Kristus řekl Samaritance: "*Bůh je Duch a ti, kteří se mu klanějí, musí se mu klanět v Duchu a pravdě*" **Jan 4:24**. **Protože Bůh je duch, jeho odpočinek musí být duchovní.** A to je závažná věc, protože když z něj děláme pouze den fyzického odpočinku, přehlízíme pravý záměr soboty. Kdo v tento den odpočíval? Kristus, který byl činitelem stvoření.

Protože byl unavený? Vůbec ne. Byl to duchovní odpočinek. Byl odpočatý a osvěžený. Radoval se při pohledu na díla, která stvořil. To byl odpočinek. Sobota znamená odpočinek a ze samotné podstaty ustanovení soboty vyplývá, že znamená duchovní odpočinek. Všimněte si praktického uplatnění této myšlenky: **Je-li jediným účelem soboty tělesný odpočinek, může člověk odpočívat v jeden den stejně jako v jiný den.** A dokonce může udělat ještě více: může si odpočinek rozdělit do několika dnů v týdnu a každý den odpočívat tři nebo čtyři hodiny, jak uzná za vhodné. Je-li jediným účelem soboty fyzický odpočinek, může odpočívat v deštivé dny a pracovat, kdy se mu zachce, stejně jako v dny slunečné.

Abychom tomu rozuměli, Božím cílem pro dodržování soboty není

---

¹ Poznámka pod čarou od sestavovatele: výše uvedený odstavec byl vložen z Prescottova kázání, které se nachází v GCDB 11. února 1893, str. 222, odst. 8.

pouze zdržet se práce. Může to být zachovávání neděle, soboty nebo pátku, ale není to zachovávání soboty. Není, protože záměrem soboty je duchovní odpočinek. A sobotu v plnosti jejího smyslu nelze zachovávat jinak než duchovním odpočinkem. Hned tedy uvidíme, že všechny teorie založené na zachovávání soboty v podobě tělesného zotavení jsou bezcenné. Lze prosazovat zdrženlivost od práce, ale ne dodržování soboty. Můžeme člověka nutit, aby se zdržel fyzické práce, můžeme ho udržovat v nečinnosti, ale nikdo nemůže nutit k dodržování soboty. Je to čistě duchovní záležitost.

Je pravda, že při pravém zachovávání soboty se zcela upustí od zbytečné fyzické práce, ale to samo o sobě není zachovávání soboty. **V sedmý den, v sobotu našeho Pána Ježíše Krista, přestáváme pracovat, abychom mohli svobodně rozjímat o Bohu, jak se nám zjevil v Ježíši Kristu.** A odpočinek od fyzické práce je vnějším projevem toho, že jsme přestali hřešit.

"Neboť do odpočínutí vcházíme my, kteří jsme uvěřili" a

"Kdo totiž vešel do jeho odpočínut, ten také odpočinul od svého díla, tak jako Bůh od svého. " Žid 4:3,10.

Naše skutky jsou vždy hříšné. **Obrácený člověk**, v němž se skrze Ježíše Krista zjevila Boží moc, která ho znovu stvořila a vytvořila v něm nové srdce, **přestává konat své vlastní skutky.** Ty jsou hříšné. Přestane se svými vlastními skutky, jako to Bůh udělal se svými. Sobota byla památkou toho, že Bůh v Kristu odpočíval od svého díla. **Sobota je pro křesťana znamením, že si odpočinul od své práce a že v něm působí Boží moc, "abyste nejen chtěli, ale i dělali, co se mu líbí." Filp 2:13 B21.** Když přestaneme konat své hříšné skutky, jsme zachráněni od hříchu. Od hříchu nás však může zachránit pouze stvořitelská moc, která se vždy projevuje skrze Ježíše Krista. A toto dílo, které v nás stále probíhá, je dílem posvěcení. **Požehnání soboty je tedy požehnáním posvěcení Boží mocí působící skrze Ježíše Krista.**

Dvojitá porce

Není však pravda, že **Boží požehnání a Kristovu přítomnost máme i v jiné dny než v sobotu?** - **Určitě ano.** Ale je rozdíl mezi Božím požehnáním pro člověka a pro den. Když mluvíme o stvoření člověka na počátku, Slovo říká: "*Bůh jim požehnal*" **Gn 1:28.** Když došlo na sedmý den a Bůh v Kristu si odpočinul od své práce, pak sedmý den požehnal.

- Existuje požehnání pro člověka a trvá pro každého, kdo ho chce přijmout, až doposud.
- A je tu požehnání na dny, a to trvalo v ten den, a to je tady teď.

Bůh v Kristu však nikdy nepožehnal žádný jiný den. **Žehná člověku každý den, ale požehnal jen jeden den, a to sedmý. Když tedy člověk, na němž již spočívá Boží požehnání, přijde k sedmému dni, na němž spočívá požehnání, jsou tu dvě požehnání a obě jsou pro něj. A tak se v sedmý den v týdnu můžeme těšit z požehnání, z něhož se nemůžeme těšit v žádný jiný den, protože tam není.**

Když nás sobota mine, odejde s ní i sobotní požehnání. Boží požehnání je s námi vždy v první den týdne, jeho požehnání zůstává na nás, ať jdeme kamkoli, jeho požehnání zůstává na sobotě, ať jde kamkoli. A když nás znovu navštíví, požehnání je stále s ní a **má požehnání navíc k tomu, které Bůh dal nám.** Je to požehnání soboty, je to požehnání zachovávaní soboty.

Není však řečeno jen to, že Bůh v Kristu sobotní den požehnal, ale také jej posvětil. Všimněme si, co vlastně posvětil.

Tam se budu setkávat se syny Izraele a stan² bude posvěcen mou slávou. Exodus 29:43.

Co tedy posvěcuje? Přítomnost, sláva Boží v Kristu. A stejně jako Kristus posvětil stánek, v němž přebýval, posvěcuje i věřícího, v němž přebývá.

---

² Poznámka sestavovatele: Slovo "svatostánek" bylo do anglického textu přidáno překladateli a v originále se nenachází.

Znamení posvěcení

Nyní si přečtěte **Ezech 20:12**:

*Dal jsem jim také své soboty, aby se staly znamením.
mezi mnou a jimi, aby poznali, že já Hospodin,
je posvěcuji.*

Nebo, jak zní jiný překlad B21: "... já jsem Hospodin, jejich Posvětitel."
A v souvislosti s tím si přečtěte **Exodus 31:13**:

*"Promluv k synům Izraele: 'Jistě budete zachovávat mé
soboty, neboť to je znamení mezi mnou a vámi po všechny,
vaše generace, abyste věděli, že já, Hospodin, vás posvěcuji.'"*

V jiném překladu věta zní takto: "*Já jsem Hospodin, jejich Posvětitel.*"
Co má být znamením soboty, když přichází týden co týden? Znamením
toho, že "*já, Hospodin, vás Posvěcuji*", a každá další sobota ukazuje
pokrok v tomto díle posvěcení. O jedné sobotě přijímáme Boží
požehnání; přichází další, a - pokud rosteme v milosti a poznání našeho
Pána a Spasitele Ježíše Krista - požehnání další soboty je dalším
požehnáním. Učí nás stále více o Boží moci ve stvoření a vykoupení.
Přispívá k naší zkušenosti a je neustále znamením: "*Já, Pán, tě
Posvěcuji.*" Já vás posvěcuji. Opět se tedy ukazuje, že požehnání soboty
je požehnáním posvěcení.

Zvláštní požehnání: Příjemné, nebo zatěžující?

Bůh nikdy nechtěl, aby sobota byla břemenem, ale spíše požehnáním. A
nyní ji tak učiní pro všechny, kdo ho uctívají tím, že ji dodržují.

Čteme o svědectví, které Otec vydal Kristu, když byl zde na zemi **Mat 3:17**: "*A hle, ozval se hlas z nebes který říkal: 'Toto je můj Syn, Milovaný,
v němž jsem našel zalíbení!'*" Jiný překlad uvádí tuto verzi textu:

A hle, hlas s nebe řkoucí: Tento jest Syn můj milý, v němž se mi zalíbilo SYK.

V této souvislosti si přečtěte proroctví z **Izajáše 42:1 B21**:

Hle, můj služebník, jehož podpořím, můj vyvolený, jehož jsem si oblíbil!

Je to proroctví o Kristu. Když tedy Kristus přišel, bylo to svědectví: "*Toto je můj milovaný Syn, v němž jsem našel zalíbení.*" Nyní si přečtěte ten známý text v **Iz 58:13,14**:

Jestliže odvrátíš svou nohu od pošlapávání soboty, od konání svých zálib v můj svatý den, a nazveš sobotu rozkošnou a svatý den Hospodinův ctihodným a budeš ho ctít tak, že nebudeš konat své cesty, nebudeš hledat své záliby a mluvit planá slova, potom budeš mít rozkoš v Hospodinu.

Jiný překlad odhaluje myšlenku o něco jednodušeji, i když význam vůbec nemění. Zní takto: "*A ty jsi v sobotu volal: 'Potěšení'.*" Naše verze zní: "*A sobotu nazýváš rozkoší.*" Tento překlad zní: "*A volal jsi v sobotu [volal jsi, když přišla sobota]: 'Rozkoš'.*" A na Hospodinovu svatyni také volal: "*Ctihodný.*" A tak je to i v tomto překladu. Spojte tyto texty dohromady. Proroctví v **Iz 42:1** mluví o Kristu jako o Božím potěšení, a když Kristus přišel, v **Mat 3:17** se píše: "*Toto je můj milovaný Syn, v němž jsem našel zalíbení.*" A když přišel Kristus, v **Mat 3,17 se píše: "Toto je můj Syn, Milovaný, v němž jsem našel zalíbení." Když přichází sobota, jsme poučeni, abychom k ní volali, abychom volali při jejím příchodu: "Těšte se!" Proč? Protože v ní je ten, v němž má Pán zalíbení, potěšení Páně, potěšení duše. V sobotě je Ježíš Kristus, a tak když přichází sobota, máme volat k Hospodinově svatyni: "*Rozkošná - Ctěná!*" Je to Hospodinova Svatyně. Kristus byl svatým Služebníkem a je to svatý den, protože je v něm Kristus. A **Písmo říká, že když v sobotu voláme: "Radujte se!", je to svátek. a v den Páně: "Ctihodný!". "pak naleznete potěšení v Pánu". Proč? Protože v sobotu je Hospodin, který je potěšením duše.****

A tak se budeme v den Páně radovat v Pánu. To činí sobotu slavnou věcí.

Když sobotu chápeme správně, ukazuje nám na každém kroku na Krista a jeho dílo pro nás. Na každém místě je Kristus a jeho moc. Je to stvořitelická moc zaslíbená pro naše vykoupení.

Je to Kristovo znamení, které žehná, dává odpočinek, posvěcuje.

Je to Kristovo znamení, útěcha duše.

Je to znamení Krista, Svatého.

Je to znamení Krista, kterého máme ctít.

Jak sobota na každém místě zdůrazňuje, Kristus je Stvořitel, Vykupitel a Spasitel a my máme ctít Syna stejně jako Otce, proto není možné, aby někdo ctil Krista, když vědomě zneuctí Kristův den. Proto nikdo nemůže Ježíše Krista vyvyšovat tak, jak to činí lidé, kteří ho ctí tím, že zachovávají den, který On požehnal a posvětil. Proto nemáme možnost vyvyšovat Ježíše Krista od začátku do konce, jako Stvořitele, jako Vykupitele, jako Spasitele, pokud vědomě a úmyslně pošlapáváme sedmý den, den, který On požehnal a posvětil.

Kdo jsou praví křesťané?

Hned se však nabízí otázka: **Neexistují kromě těch, kteří zachovávají sedmý den, ještě jiní křesťané? Nebyli snad ve všech dobách takoví, kteří sedmý den nikdy nezachovávali? Neexistují dnes křesťané jakéhokoli jména a vyznání, kteří by nezachovávali sedmý den? Jaký je v tom rozdíl? A proč na to upozorňovat právě teď?** Všimněte si tohoto, to je jádro celé věci: **pravý křesťan je ten, kdo se podřizuje Bohu. Ten, kdo se drží veškerého světla, kterým mu Bůh svítí na cestu.** Jsme zodpovědní za to, jak používáme světlo, které nám Bůh dal. **Pokud je někdo pravým křesťanem, touží, je nakloněn tomu, aby se přizpůsobil životu Ježíše Krista, a chce poznat každou pravdu, která mu byla zjevena o životě, moci a díle Ježíše Krista. Jakmile však pravý křesťan přijme světlo, které předtím neznal, a odmítne ho uposlechnout, v tu chvíli přestává být pravým křesťanem.** Stejně jako když někdo, kdo je pravým křesťanem, Božím dítětem, přijme světlo, uvítá ho. Srdce má tendenci dokonale se přizpůsobit Božímu obrazu v Kristu. Když však světlo přijde a on ho odmítne, obrací se proti Bohu a přestává být pravým křesťanem. A i když do té chvíle mohl stát jako ospravedlněné Boží dítě, když mu Bůh zjeví další světlo a řekne mu: *"To je ta cesta, po ní jděte"* **Iz 30:21** a on odpoví: "Ne," pak ztrácí své postavení ospravedlněného Božího dítěte. Pak se jeho křesťanská zkušenost

zastaví a nezáleží na tom, zda ho Bůh vyzývá, aby zachovával pravou sobotu v jejím pravém smyslu, nebo před něj klade nějakou jinou povinnost.

Navíc lidé, kteří mají být připraveni na Kristův příchod, kteří mají být v onom okamžiku proměněni, kteří mají být přeloženi, aniž by viděli smrt, mají mít dokonale vykreslený Kristův charakter, takže o nich bude řečeno: "*A v ústech jejich není nalezena lest; neboť jsou bez úhony před trůnem Božím.*" **Zj 14:5 BKR.** Co řekl Pilát o Kristu? "*...na něm žádné viny nenalézám*" **Jan 19:4.** Co se říká o lidech, kteří budou připraveni a přeneseni při druhém Kristově příchodu?" - "*Jsou bez chyby.*" To znamená, že jsou stejní jako Kristus, jeho charakter je v nich plně zformován. Aby tomu tak však bylo, musí být jejich život v dokonalém souladu s Božím charakterem, neboť Kristus jej představoval světu. Vysvětlil světu Boha. **Boží zákon je však přepisem Božího charakteru.** Je výpovědí o tom, jaký Bůh je, a když je život člověka v souladu s Božím zákonem, pak je bez chyby, pak je jako Kristus. Je tedy nutné, aby pozornost těch, kdo mají být přeneseni, byla zaměřena na skutečnost, že pokud nedodrží Pánovu sobotu, nejsou v tomto bodě v souladu s Kristovým životem, a tudíž nejsou v souladu s Božím charakterem; a mají-li být přeloženi, aniž by spatřili smrt, a mají-li být před Božím trůnem prohlášeni za bezchybné, musí být tato charakterová vada napravena.

Příloha A:

Biblická fakta o sobotě a neděli

Jaký je účel soboty? Kdo ji stvořil? Kdy a pro koho? Který den je pravá sobota? Mnozí dodržují první den v týdnu - neděli. Na základě jaké biblické autority? Někteří zachovávají sedmý den neboli sobotu. Jaký biblický text pro to mají? Zde jsou fakta o obou dnech, jak jsou jasně uvedena v Božím slově:³

1. Když velký Bůh pracoval prvních šest dní v týdnu, aby stvořil tuto zemi, sedmý den odpočíval **Gn 2:1-3**.
2. Tomuto dni byl dán punc - Boží den odpočinku neboli sobotní den, protože sobotní den znamená den odpočinku. Pro vysvětlení: když se člověk narodí v určitý den, stává se tento den dnem jeho narození. Když tedy Bůh sedmého dne odpočíval, stal se tento den jeho dnem odpočinku neboli sobotou.
3. Proto musí být sedmý den vždy Božím sobotním dnem. Můžete změnit den svého narození na jiný den, kdy jste se nenarodili? Ne. Stejně tak nemůžete změnit den Božího odpočinku na den, ve kterém neodpočíval. Proto je sedmý den stále Božím sobotním dnem.
4. Stvořitel požehnal sedmý den **Gn 2:3**.
5. Posvětil sedmý den. **Exodus 20:11**.
6. V zahradě Eden ustanovil sobotní den **Gn 2:1-3**.
7. Ježíš říká, že tento den – sobota byla učiněna pro člověka **Mk 2:27**, tedy pro lidstvo, neboť slovo člověk je zde neomezené. Tedy jak pro pohany, tak pro Židy.
8. Je to památka stvoření **Exodus 20:11; 31:17**. Pokaždé, když sedmý

---

³ Převzato z pojednání publikovaného v *Review and Herald Publishing Association* kolem roku 1885.

den odpočíváme, stejně jako Bůh při stvoření, připomínáme si tuto velkou událost.

9. Byla dána Adamovi, hlavě lidstva **Mk 2:27; Gn 2:1-3**.
10. A tedy skrze něj jako našeho zástupce všem národům **Sk 17:26**.
11. Nejedná se o židovské nařízení, protože bylo ustanoveno 2300 let předtím, než se objevili Židé.
12. Bible nikdy nenazývá sobotu židovskou sobotou; vždy je to "*sobota Hospodina, tvého Boha*" **Exodus 20:10**. Lidé by si měli dávat pozor na to, jak stigmatizují (ocejchují jako špatný) Boží svatý den odpočinku.
13. Po celou dobu patriarchů je zřejmý odkaz na sobotu a sedmý den v týdnu (**Gn 2:1-3; 8:10,12; 29:27,28** atd.).
14. Byl součástí Božího zákona již před Sinají **Exodus 16:4,27-29**.
15. Bůh ji pak postavil do středu svého morálního zákona **Exodus 20:1-17**. Proč, když nebyl jako ostatních devět nařízeních, o nichž všichni připouštějí, že jsou neměnná?
16. Sobota sedmého dne byla stanovena hlasem živého Boha **Dt 4:12,13**.
17. Bůh pak toto přikázání napsal vlastním prstem **Exodus 31:18**.
18. Vytesal ji do trvanlivého kamene, čímž naznačil její nepomíjivost **Dt 5:22**.
19. Byl uchováván v posvátné úctě v truhle ve Svatyni svatých **Dt 10:1-5**.
20. Bůh zakázal pracovat v sobotu, a to i v těch nejpotřebnějších obdobích **Ex 34:21**.

21. Izraelci byli na poušti vyhlazeni, protože znesvětili sobotu **Ez 20:12,13**.
22. Je to znamení pravého Boha, podle kterého ho máme rozeznat od falešných bohů **Ez 20:20**.
23. Bůh slíbil, že Jeruzalém bude stát navěky, pokud budou Židé dodržovat sobotu **Jer 17:24,25**.
24. Za její porušení je poslal do babylonského zajetí **Neh 13:18**.
25. Jeruzalém byl zničen za jeho porušení. **Jer 17:27**.
26. Bůh vyřkl zvláštní požehnání všem pohanům, kteří ho budou dodržovat **Iz 56:6,7**.
27. To je v proroctví, které se zcela vztahuje na křesťanskou dobu viz **Iz 56**.
28. Bůh slíbil, že požehná všem, kdo zachovávají sobotu **Iz 56:2**.
29. Pán od nás vyžaduje, abychom ji nazývali "rozkošnou" **Iz 58:13**.
Dejte si pozor, vy, kteří ji nazýváte "starou židovskou sobotou",
"jhem otroctví" atd.
30. Poté, co byla svatá sobota "po mnoho generací" pošlapávána, má být v posledních dnech obnovena **Iz 58:12,13**.
31. Všichni svatí proroci zachovávali sedmý den.
32. Když přišel Boží Syn, zachovával sedmý den po celý svůj život **Lukáš 4:16; Jan 15:10**. Následoval tak příklad svého Otce při stvoření. Nebudeme v bezpečí, když budeme následovat příklad Otce i Syna?
33. Sedmý den je dnem Páně - viz **Zj 1:10; Mk 2:28; Iz 58:13; Ex 20:10**.
34. Ježíš byl Pánem soboty **Mk 2:28**, to znamená, že ji miloval a

opatroval, jako je manžel Pánem své ženy, aby ji miloval a opatroval
1P 3:6.

35. Obhajoval sobotu jako milosrdné nařízení určené pro dobro člověka
Mk 2:23-28.
36. Místo toho, aby sobotu zrušil, pečlivě učil, jak ji máme zachovávat
Mat 12:1-13.
37. Učil své učedníky, aby v sobotu nedělali nic jiného, než co je
"dovoleno" **Mat 12:12.**
38. Čtyřicet let po svém vzkříšení učil své učedníky, že sobotu je třeba
zachovávat na modlitbě **Mat 24:20.**
39. Zbožné ženy, které byly s Ježíšem, pečlivě dodržovaly sedmý den po
jeho smrti **Lukáš 23:56.**
40. Třicet let po Kristově vzkříšení jej Duch svatý výslovně nazývá
"sobotním dnem" **Sk 13:14.**
41. Pavel, apoštol pohanů, ji v roce 45 n. l. nazval "sobotou" **Sk 13:27.**
Copak to nevěděl? Nebo máme věřit moderním učitelům, kteří tvrdí,
že sobota přestala být sobotou po Kristově vzkříšení?
42. Když Lukáš, inspirovaný křesťanský historik, psal v roce 62 n. l.,
nazval ji "sobotou" **Sk 13:44.**
43. Obrácení pohané ji nazývali sobotou **Sk 13:42.**
44. Na velkém křesťanském koncilu v roce 49 n. l. ji Jakub v přítomnosti
apoštolů a tisíců učedníků nazývá "sobotou" **Sk 15:21.**
45. V tento den se obvykle konala modlitební shromáždění **Sk 16:13.**
46. Pavel toho dne čte Písmo na veřejných shromážděních **Sk 17:2,3.**
47. Ten den kázal **Skutky 17:2,3.**

48. Jen v samotné knize Skutků apoštolů najdeme záznam o 84 setkáních, ke kterým tehdy došlo. Viz **Sk 13:14,44; 16:13; 17:2; 18:4,11**).
49. Mezi křesťany a Židy nikdy nedošlo ke sporu ohledně soboty. To dokazuje, že křesťané stále zachovávali stejný den jako Židé.
50. Ve všech obviněních, která proti němu byla vznesena, nebyl Pavel nikdy obviněn z lhostejnosti k sobotě. Proč ne, když ji nedodržel?
51. Sám Pavel však výslovně prohlásil, že zákon dodržuje: "*Nijak jsem se neprohřešil ani proti zákonu Židů, ani proti chrámu, ani proti císaři*" **Sk 25:8**. Jak by to mohla být pravda, kdyby nedodržel sobotu?
52. Sobota je v Novém zákoně zmíněna 59krát, a to vždy s úctou, přičemž se o ní mluví stejně jako ve Starém zákoně: "*sobotní den*".
53. Nikde v Novém zákoně není ani slovo o zrušení, odstranění, změně soboty nebo něčem podobném.⁴
54. Bůh nikdy nedal žádnému člověku svolení, aby toho dne pracoval. Čtenáři, na základě jakého oprávnění používáš sedmý den k běžné práci?
55. Žádný novozákonní křesťan, ať už před vzkříšením nebo po něm, nikdy nevykonával v sedmý den běžnou práci. Najděte jediný takový příklad a my od této otázky upustíme. Proč by si moderní křesťané měli počínat jinak než bibliční křesťané?
56. Neexistuje žádný záznam o tom, že by Bůh někdy odňal sedmému dni své požehnání nebo posvěcení.

---

⁴ Někteří poukazují na Kol 2:14-17 jako na důkaz, že sobota sedmého dne byla zrušena, ale pozorné čtení tohoto textu spolu se zbytkem Písma ukáže, že tomu tak není. Rozbor této pasáže naleznete na stránce *S respektem ke Koloským 2:14-17* na adrese <https://tinyurl.com/yxbwhpbr>.

57. Stejně jako byla sobota zachovávána v Edenu před pádem, bude věčně zachovávána i na nové zemi po jejím obnovení **Iz 66:22,23**.
58. Sobota sedmého dne byla důležitou součástí Božího zákona, protože vyšla z jeho vlastních úst a byla napsána na Sínaji jeho vlastním prstem na kámen viz **Exodus 20**. Když Ježíš začal své dílo, výslovně prohlásil, že nepřišel zrušit zákon. "*Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem je zrušit, nýbrž naplnit*" **Mat 5:17**.
59. Ježíš farizeje tvrdě pokáral jako pokrytce za to, že předstírají, že milují Boha, a přitom podle své tradice ruší jedno z deseti přikázání. Dodržování neděle je pouze lidská tradice.

40 biblických faktů o prvním dni v týdnu

1. Úplně první věc zaznamenaná v Bibli je práce vykonávaná v neděli, první den týdne **Gn 1:5**. Provedl ji sám Stvořitel. Jestliže Bůh stvořil zemi v neděli, může být pro nás bezbožné pracovat v neděli?
2. Bůh přikazuje lidem, aby první den v týdnu pracovali **Exodus 20:8-11**. Je špatné poslouchat Boha?
3. Žádný z patriarchů ji nikdy neudržel.
4. Žádný ze svatých proroků ji nedodržel.
5. Na výslovný Boží příkaz používá jeho svatý lid první den v týdnu jako běžný pracovní den již nejméně 4000 let.
6. Bůh sám jej nazývá "pracovním" dnem **Ez 46:1**.
7. Bůh v tento den neodpočíval.
8. Nikdy mu nepožehnal.
9. Kristus v něm neodpočíval.
10. Ježíš byl tesař **Mk 6:3** a pracoval ve svém oboru až do svých třiceti let. Zachovával sobotu a pracoval šest dní v týdnu, jak všichni připouštějí. To znamená, že v neděli vykonával spoustu těžké práce.
11. Ve stejném období v něm působili apoštolové.
12. Apoštolové v něm nikdy neodpočívali.
13. Kristus ten den nikdy nepožehnal.
14. Nikdy nebyl požehnán žádnou božskou autoritou.
15. Nikdy nebyl posvěcen.

16. Nikdy nebyl vydán žádný zákon, který by jeho dodržování vynucoval, takže práce v něm není přestupkem. "... kde *není Zákon, tam není ani není přestoupení.*" **Řím 4:15**; viz také **1J 3:4**.
17. Nový zákon nikde nezakazuje vykonávat práci první den.
18. Za porušení není stanovena žádná sankce.
19. Za jeho dodržování není slíbeno žádné požehnání.
20. Neexistuje žádný předpis, který by určoval, jakým způsobem by se měla udržovat. Bylo by tomu tak, kdyby si Pán přál, abychom ji dodržovali?
21. Nikdy se nenazývá křesťanskou sobotou.
22. Vůbec se nenazývá sobotním dnem.
23. Nikdy není nazvaný Den Páně.
24. Nikdy se ani nenazývá dnem odpočinku.
25. Neexistuje pro něj vůbec žádný posvátný titul. Proč bychom ho tedy měli nazývat svatým?
26. Říká se mu jednoduše "první den v týdnu".
27. Ježíš se o něm nikdy nijak nezmínil, nikdy nevyslovil jeho jméno, alespoň jak vyplývá ze záznamů.
28. Slovo neděle (angl. Sunday) se v Bibli vůbec nevyskytuje.
29. Ani Bůh, ani Kristus, ani inspirovaní lidé nikdy neřekli jediné slovo ve prospěch neděle jako svatého dne.
30. První den týdne je v celém Novém zákoně (smlouvě) zmíněn pouze osmkrát **Mat 28:1**; **Mk 16:2,9**; **L 24:1**; **Jan 20:1,19**; **Sk 20:7**; **1Kor 16:2**.

31. Šest z těchto textů se vztahuje ke stejnému prvnímu dni v týdnu.
32. Pavel přikázal svatým, aby v ten den přehlíželi své světské záležitosti **1 Kor 16:2**.
33. V celém Novém zákoně máme záznam pouze o jednom náboženském shromáždění, které se konalo v ten den, a i to bylo noční shromáždění. **Sk 20:5-12**.
34. Předtím ani potom tam není žádná zmínka o tom, že by v něm někdy měli schůzku.
35. Neměli ve zvyku se v ten den scházet.
36. Toho dne nebylo nutné lámat chléb.
37. Máme záznam pouze o jednom případě, kdy se tak stalo **Sk 20:7**.
38. Dělo se tak v noci po půlnoci verše **7-11**. Ježíš ji slavil ve čtvrtek večer **L 22** a učedníci někdy každý den **Sk 2:42-46**.
39. Bible nikde neříká, že první den v týdnu je památkou Kristova vzkříšení. Jedná se o lidskou tradici, která je v rozporu s Božím zákonem **Mat 15:1-9**. Ježíšův pohřeb a vzkříšení připomíná křest **Řím 6:3-5**.
40. A konečně, Nový zákon zcela mlčí o jakékoli změně soboty nebo posvátnosti prvního dne.

Příloha B: Doporučená literatura

Pokud pro vás byl tento svazek požehnáním a žádáte další, máte štěstí! Ze zdrojů, které vám pomohou při hledání pravdy, máme na našich webových stránkách maranathamedia.com ZDARMA k dispozici mnoho brožur.

Zajímá vás, proč většina křesťanů chodí do kostela v neděli, první den v týdnu, a ne v sobotu, sedmý den v týdnu? Pak vás možná zajímá:

- *Na šabat (sobotě) stále záleží*

Tato práce systematicky zkoumá všechny zmínky o výrazu "první den týdne" v Novém zákoně. Odhaluje přitom cenné poklady pravdy tím, že pečlivě nahlíží na řečtinu optikou hebrejského myšlení.

Pokud máte zájem hlouběji prozkoumat oblíbenou pasáž, kterou mnozí používají k tvrzení, že sobota byla "*přibita na kříž*" **Kol 2:14-17**, bude pro vás zajímavá následující práce:

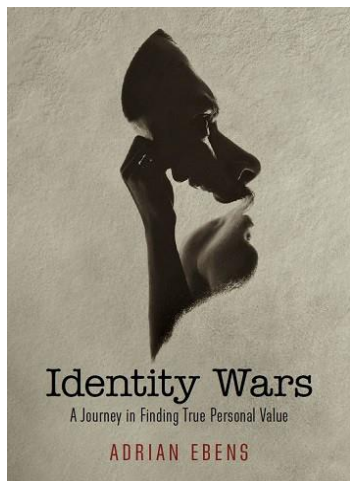
- *S respektem ke Koloským 2:14-17*

Ježíš nám chce každý týden požehnat svou přítomností zvláštním způsobem, ale co když jsou i jiné chvíle, které nám určil a nabízí nám v nich ještě více požehnaní? Pokud máte zájem případně přijímat ještě více Kristova Ducha ve větší míře, následující zdroje jsou určeny právě vám:

- *Fontána požehnaní*
- *Živý chléb z nebe*

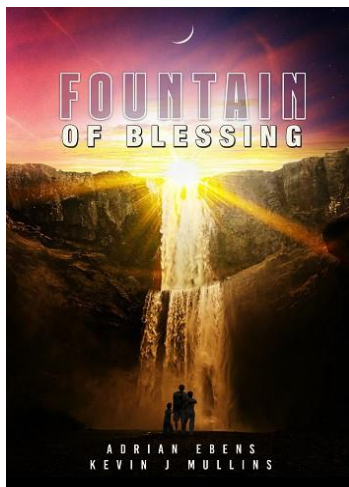
Všechny výše uvedené knihy (anglicky) jsou k dispozici na adrese:

<https://tinyurl.com/2p83r8p8>.

Identity Wars

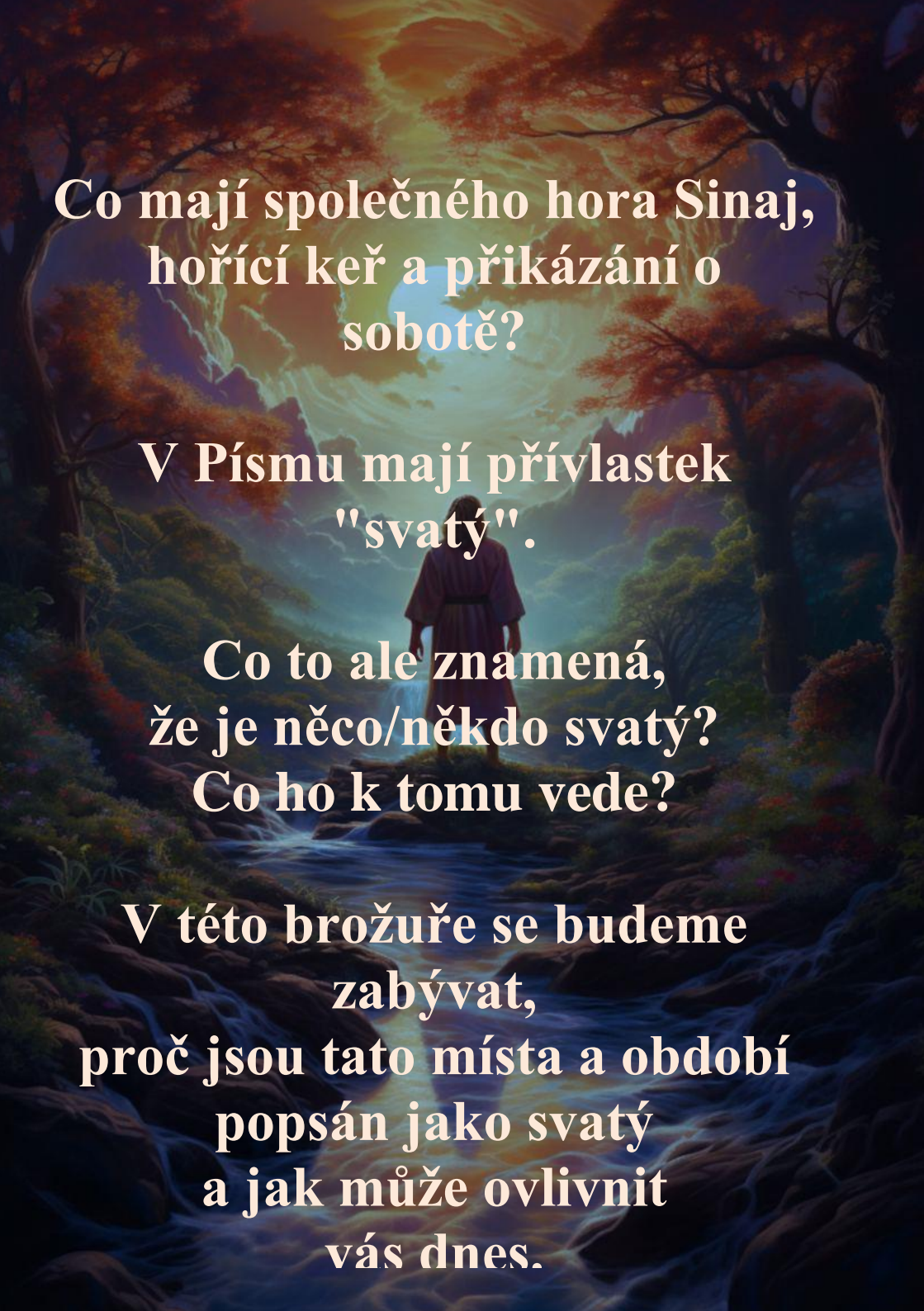
Toxické účinky pocitu bezcennosti pramení z přesvědčení o nedostatečnosti, neoblíbenosti a nedůležitosti. Zatímco knihy o svépomoci často propagují sebelásku a afirmace, opomíjejí zásadní potřebu přijímat požehnání. Rodičovská postava nebo mentor, kteří pronášejí slova požehnání, mají obrovskou moc. Je nenahraditelným zážitkem slyšet, že vás někdo miluje a obdivuje. Bohužel mnozí jsou zaslepeni vlivem satana, hledají uznání jinde a ohlušují se Otcovými udivenými slovy: že jsi jeho milované dítě.

Pramen požehnání

Náš Otec nás vyzývá, abychom sobotu prožívali plněji. V Ježíši Kristu jsme jako děti Abrahamovy pozváni ke všem duchovním požehnáním **Gal 3:27-29**. Ježíš nám říká: "*Hle, stojím u dveří a tluču*" **Zj 3:20**, a tluče v určený čas. Otevřete mu a povečeříte s ním?

Skvělé pokračování této malé knihy, kterou držíte v ruce.

A person in a purple robe stands with their back to the camera, looking out over a lush, green forest. In the distance, a bright, glowing sun or moon is visible through the trees, casting a warm, golden light. The scene is framed by dark, silhouetted trees in the foreground.

**Co mají společného hora Sinaj,
hořící keř a přikázání o
sobotě?**

**V Písmu mají přívlastek
"svatý".**

**Co to ale znamená,
že je něco/někdo svatý?
Co ho k tomu vede?**

**V této brožuře se budeme
zabývat,
proč jsou tato místa a období
popsán jako svatý
a jak může ovlivnit
vás dnes.**